

Artık şampiyonuz, gurur duy!  
Bu nam, bu yurda yakıştı ha?  
Yılda bin çocuk can aldık, hepsi işçi-emekçi  
Hayat pahalı, insan ucuz!

Kaza dedik alıştık ha?  
Dünya ile yarıştınız, Avrupa da birinci!  
Haklı sevincimiz, ama kucağına taş bıraktık  
Her üç çocuktan ikisini öldürüp aç bıraktık

Saydım; Elli milyon insan pençesinde sefaleti  
Uygarlık oldu ismi, cinayetin  
Devam mı şair?  
Sahi kaç çocuğumuz evsiz?  
Kaçı ıslah evlerinde cinsel istismara sessiz?

Kaçı adalet zoruyla yirmialtı kere razı kaldı?  
Taciz ve tecavüzde tüm dünyadan alkış aldık!  
Ne eğitim, ne güvenlik, ne sağlık hizmeti  
Bak! Bizi şu Avrupa'da yarıştıran rüşvet illeti!

Ben de dinledim yıllardır aynı dırdırı  
Sorunca yolsuz bulduk yolda yüz kişiden kırıkını  
Para, baskı, dava, töre hepsi aynı kabus  
Öldü ana, bacı, çocuk, bebek, temizlendi namus!

Algı, gözlem, çözüm  
Peki bunlar da ne ki?  
Konu kadına şiddet ise; O zaman Dünya'da tekiz

Adalet bir kuştı ve mahkum olup uçu  
Hırsla teslim olup düştük  
Üstümüzden geçti kuşku  
Okur-yazar, çizer birer potansiyel suçlu

Söyle! Aydınlik bir düş mü?  
Bir de insan hakkı hiç mi?  
Kalpleriniz taş mı nedir?  
Kestiğiniz baş mı? Çektiğimiz dert mi nedir?

Verdiğiniz ders mi?  
Bir ülke on bin terör zanlısıyla yaşar mı?  
İnsan; Kadın, çocuk demez kin savurup saçar mı?

Neden? Bir anne bağırlıyordu, neden?  
Öfkesi kan kırmızı, her bedduaaya bedel  
Vurulmuş başından kavgası, nasıl yanmasın?  
Karayağız bir at öldü, adı kaldı; Ethem!

Sorma! Bir sokakta yol kestiler zorla  
Halkı için koşan bir çocuğu darp ettiler sonra  
Sorma! Belki bir hayali vardı, rengi masmavi  
Ölür müsün tekrar desen Korkmaz Ali İsmail

Bir cana göz dikip, ecel kılığına girdiler  
Vakit kör gece bir kara yolda üstüne sürdüler  
Yere düştüğünde yumruğu sıkık

Ve çatıktı kaşı, yirmi idi yaşı  
Mehmet Ayvalıtaş'ın!

Haziran üçtü, düşlediği barıştı, istediği hürriyet  
Bu da işlediği bir suçtu  
Senin bilmediğin, bu can benim demez verirdi  
Abdullah mertti, çünkü Abdullah Cömert'ti!